

MUKELE

Em dic Mukele i vaig nèixer fa dotze anys en un poblet de l'Àfrica, un poblet tan xicotet que no té ni nom. El diem Waku, que, en la meua llengua, el suahili, significa precisament això: 'poblet'. És un d'aquells típics llogarrets que eixen en els reportatges sobre animals que fan a la televisió, i que estan formats per cabanes de fusta amb sostres de palla.

Fa quatre anys, els nens de Waku vam començar a anar a l'escola. Va venir un mestre de la capital, que es deia Lauru, i va portar alguns llibres i un ordinador de l'any de la picor. L'escola es va instal·lar en una cabana buida, per això, en Lauru

es va haver de passar uns dies fabricant pupitres i cadires amb caixes trencades i fustes velles. Era un bon mestre, però crec que el vam fer parar boig. En total, tenia quasi cinquanta alumnes entre els sis i els setze anys. Jo vaig aprendre a escriure en suahili. També vaig aprendre anglès, que em va ser molt útil per entendre els jocs que portava incorporats el vell ordinador de l'aula. Les quatre regles de les matemàtiques també em van semblar fàcils.

Un dia, en Lauru ens va ensenyar un mapa de Tanzània i vaig descobrir que la capital del meu país es diu Dodoma.

A més, ens va portar un globus terraquí multicolor, on vaig veure per primera vegada la silueta d'Àfrica i vaig descobrir on eren Europa, Àsia i Amèrica. I em vaig sorprendre de veure que la Terra és rodona!

En un viatge, en Lauru va portar un vell televisor. Moltes estones miràvem programes divulgatius. Va ser així com vaig veure per primera vegada aquests reportatges

d'animals en què apareixen lleons, ximpanzés i els típics poblets africans com Waku. I també vaig descobrir París, Londres i Roma. Londres era on hi havia la Torre de Londres. En canvi, no aconseguia retenir si la torre Eiffel era a Roma i el Coliseu a París, o a l'inrevés. Però la ciutat que més m'agradava a la tele era Nova York. Admirava els seus gratacels, les seves botigues, els seus ponts i l'Estàtua de la Llibertat.

L'electricitat per a la tele i l'ordinador la produïa un petit generador que funcionava amb benzina, perquè els pals de la llum no arribaven fins a Waku. Les cases s'il·luminaven amb espelmes i amb el foc amb què cuinaven, que omplia de fum les cabanes.

1. On viu la Mukele és un lloc on...

- a. les cases són petites, fetes de pedra i fusta.
- b. hi ha cases de fusta amb sostres de palla.
- c. tot són barraques amb pallers.
- d. totes les casetes tenen jardí.

2. En l'expressió “el vam fer parar boig” (subratllada al text), ‘el’ es refereix...

- a. a Waku.
- b. a la Mukele.
- c. al mestre de la Mukele.
- d. a un amic de la Mukele.

3. A la Mukele li era molt útil aprendre anglès a l'escola per entendre...

- a. els turistes.
- b. les matemàtiques.
- c. els jocs de l'ordinador.
- d. els documentals sobre animals

4. Què és el que més va impactar la Mukele en veure el globus terraquí?

- a. Reconèixer la silueta d'Àfrica.
- b. Descobrir que el planeta és rodó.
- c. Contemplar com és la silueta d'Amèrica.
- d. Aprendre que la capital de Tanzània és Dodoma.

5. Els programes divulgatius són...

- a. notícies.
- b. anuncis.
- c. concursos.
- d. documentals.

6. En el text, què significa “retenir” (subratllat al text)?

- a. Memoritzar.
- b. Confondre.
- c. Moure's.
- d. Agafar.

7. De les ciutats que veu a la tele, quina és la preferida de la Mukele?

- a. París.
- b. Roma.
- c. Londres.
- d. Nova York.

8. A l'escola de la Mukele, com funciona la tele?

- a. Amb wifi.
- b. Amb electricitat.
- c. Amb un generador.
- d. Amb dues bateries.

9. Quin és el tema principal del text que has llegit?

- a. Les ciutats més importants del món.
- b. Les vivències d'una nena africana.
- c. La tasca de les ONG a l'Àfrica.
- d. Una escola de l'Àfrica.